

Zaterdag de 13^e Door Jan Spijkerman vanaf het startschip.

Twee weken voor deze wedstrijd belde ik Jan IJben (de wedstrijdleider) of er al een ijsbreker besteld was. Bij mijn autorit naar het Noorden passeerde ik het Tjeukemeer en daar lag allemaal ijs aan de kant.

Het is gelukkig weer precies goed gekomen. De voorspellingen voor het weekend zijn top. Zaterdag een wat oplopende temperatuur en misschien nog wat regen en zondag 20 graden.

We zijn op tijd voor het palaver aanwezig maar wachten eerst nog op de hoofdspreker Sieb Bandstra. Als hij er kwart over acht nog niet is kunnen we niet langer wachten en doen Sipke Brinksma en Jan IJben dat zelf maar. We vertrekken richting het startschip en gaan een plekje zoeken op het meer. Op het meer besluiten we de West baan (baan F) te gaan gebruiken. (Tijdens het palaver was de veronderstelling dat we mogelijk de Zuidwest baan (baan H) zouden gaan varen)

Met enige vertraging als gevolg van de uitgelopen palaver starten we om 09:40 uur met de start van de A-Poule. De Harmonie en de Lonneke gaan daarbij als laatste van start. Vanuit het wedstrijdveld wordt er aangegeven dat er onduidelijkheid is over de te zeilen baan en de te nemen boeien. Na enig overleg op het startschip komt er duidelijkheid. Sieb, die in de veronderstelling was dat de H-baan gevaren zou worden had de boeien daarop in het meer gelegd. Op het startschip hadden wij gezien de windrichting besloten de F-baan te kiezen. Sommige Skûtsjes voeren dus de F-baan en anderen de H-baan. Daarvoor was maar één beslissing mogelijk, afbreken van de wedstrijd en opnieuw beginnen.

Om 10:20 uur starten we de A-poule opnieuw en deze moet daarna aansluitend nogmaals gedaan worden omdat er een algemene terugroep was geweest.

Om 11:15 kunnen we de B-poule starten die gelukkig met een individuele terugroep doorgang kan vinden.

Na het finishen van deze beide wedstrijden gaan we richting het dorp. Er is braderie en omdat het zonnetje er al wat bij probeert te komen begint het in het dorp al gezellig drukker te worden. Het eten is in het Wapen van Langweer weer dik voor elkaar. Lekker stampot met worst en een speklapje.

Tegen één uur vertrekken we richting het startschip. De commissaris van de Koningin (de heer Jorritsma) zal zo meteen het startschot gaan geven. Omdat alles aan signalen door de startcomputer wordt geregeld moeten we dus bij het startsignaal wel even de toeter uitzetten ahum. Alles gaat goed en met een enorme knal op het bovendeck gaat de middagwedstrijd perfect van start. Tijdens de wedstrijd komen we er achter dat één van de boeien heeft besloten om een eindje te gaan dobberen. Het anker is naar later blijkt verdwenen! Marcel, onze vliegende keep neemt tijdelijk even de honneurs waar als boeienvasthouder zodat de Skûtsjes toch weer de goede baan kunnen zeilen.

De start van de laatste wedstrijd (de B-Poule) eindigt met een algemene terugroep. Het is op het startschip onduidelijk waarom de Skûtsjes eerst gewoon doorvaren terwijl er maar een paar naar aanleiding van de signalen terugkeren om opnieuw te starten. Doordat heel veel Skûtsjes doorvaren besluiten we op het startschip om de uitstelvlag te hijsen, zodat ook de

andere Skûtsjes nog weer opnieuw mee kunnen doen met de laatste wedstrijd. Dit wordt door de wel correct teruggekeerde schippers niet echt gewaardeerd. Ook wel weer begrijpelijk. Hoop doet Leven, het Skûtsje van Koos van Drunen is bij de herstart net iets te vroeg over de startlijn en heeft dat zelf ook al door, nog voor het startsignaal klinkt besluit koos om terug te keren om opnieuw over de startlijn te gaan. Hierdoor hoeven we niet een individuele terugroep te doen en kunnen de schippers genieten van het prachtige zonnig meer. Top gewoon hoe het weer in twee weken zo kan in goede zin kan veranderen.

Na terugkeer in Langweer is het inmiddels een drukte van belang in het dorp en in de oude haven. Het dorp is uit de winterslaap ontwaakt en iedereen geniet van deze mooie middag.

Ik zit nu met uitzicht op de Langweerder Wielen in het slechtweer-gebouw dit verslag te tikken terwijl de heren van het Protestcomité de ingediende protesten behandelen. Het water spiegelt in de ondergaande zon, één polyvalk op een leeg meer, dat is alles wat er nu nog op het water is.

Tot zover het verslag van zaterdag de 13^e

Zondagmorgen moet de ruitenwisser aan. Bah, het miezert en er was een prachtige dag met zon en hoge temperaturen voorspelt. Enfin, eerst maar een zien op het water hoe de zaken er voor staan. Na het palaver met een toelichting op de zaken van gisteren zoeken de 20 Skûtsjes van de kleine finale het startgebied op. Er volgt een mooie schone start en we kunnen alles prachtig volgen vanaf het startschip. Het weer begint wat op te knappen maar ook de wind begint wat meer toe te nemen. Opeens roept Jan –de schipper van het startschip- dat één van de Skûtsjes (De Emanuel met als schipper Merijn Oudshoorn) om ligt. De jongens van de EHBO speedboot en ook andere schepen haasten zich naar het omgeslagen schip. Bijna alle aanwezige bemanningsleden zijn droog op de hoge kant van het schip geklommen en één van de bemanningsleden is toch nog deels in het water beland. Hij wordt later –gewikkeld in aluminium folie- ter opwarming op het startschip gedropt. Even in het water en met deze watertemperatuur ben je zomaar onderkoeld. Het loopt gelukkig goed af en Sieb Bandstra weet wat later het Skûtsje weer snel overeind te krijgen. De schade blijkt achteraf ook nog me te vallen.

Na het finishen van de kleine finale gaan we naar de wal om daar de lunch te gebruiken. Er is zelfs even tijd op door Langweer te lopen waar het gezellig druk begint te worden.

Tegen één uur vertrekken we weer richting startschip en klokslag twee uur gaat de grote finale van start. Tony Brundel wil graag scherp starten maar komt helaas net iets te vroeg over de lijn. Hij probeert al weer terug te keren achter de startlijn als de enorme toeter van het startschip over het meer galmt. Vanuit de boot van Sieb klinkt een echo. Omdat sommigen gisteren de algemene terugroep niet goed hoorden hebben we vandaag besloten om beide schepen synchroon te laten toeteren. Dat is dus de echo die we van elkaar horen!

Met drie prachtige ronden, het zonnetje erbij en dus een lekkere temperatuur en ook nog behoorlijk veel toeschouwers op de wal wordt de strijd beslist. Joeroen de Vos wordt eerste, Geale Tadema tweede en Sikke Heerschop derde.

Aangezien er gestreden wordt in de kleine en de grote finale en ook een lengte klassering volgt er na de protestbehandeling nog het nodige rekenwerk om van elke groep de klassering

te bepalen. Tegen zes uur volgt de prijsuitreiking en daarbij wordt een ieder uitgenodigd om volgend jaar 12 en 13 april vast in de agenda te zetten.

Graag tot volgend jaar namens alle betrokkenen van dit mooie evenement.